

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput IV. De foedere Persarum. Item de Honorio & Stilicone: & de rebus
Romae & in Dalmatia gestis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

A

Κεφ. δ'.

CAPUT IV.

Πρὸ τῶν σποδῶν τῶν πρῶτων, καὶ περὶ ὁμοίῳ, καὶ σελήων, καὶ τῶν ἐν ῥώμῃ καὶ δαλματίας πραχθέντων.

De federe Persarum. Item de Honorio & Stilicone: & de rebus Roma & in Dalmatia gestis.

Τότε γὰρ πέρσαι μὴν εἰς μάχην κεινη-
μῆροι, ἐκαθίστοισ σπονδὰς πρὸς ῥώ-
μαίους ἐθανῶ σελήων ἡ δ' ὄνομα εὐρασιας
ἡγεμῶν, ὑποπίθων ὡς δὲ χερίον τὸν ἦμα
τὸν ἑαυτῆσ σποδῶν ἀναγορδοῦσαι βασιλεῖα
κ' τὴν ἑω κήνυλαι πῶδῶν ἐν ῥαβέννησρα-
πιθῶν ἐσῆ ἡ πρῶτερον, ἐτι πειθῶν δ' ἐκα-
δὲ, κατασῆ εἰς ἐχθρὰν τοῖσ αὐτῆσ ἀρχεσιν,
ἐδεβῶλο παρ' ἑαυτῶσ συγκερῶσαι τῶ βασί-
λεα καὶ σραήνησ ῥωμαίων ἀξίαν πρῶξε-
νήσας ἀλαείχῳ τῶ ἡγεμῶν τῶν γότθων,
πρῶξτε ῥαβῶ κατὰ λαβῆν τῆσ ἰλλυριῆσ καὶ
ὑπαρχον αὐτῶν κατὰ σάνη τὸν ἰδίον προπέμ-
ψας, σινέθελο καὶ αὐτῶσ συνδραμείαδ μὲν
τῶν ῥωμαίων σραήνωδων, ὡσε καὶ τῆσ
ὑπὸ τῶν ὄνομα δ' ἦσαν ἡγεμονίαν
ποιῶσαι καὶ ὁ μὲν ἀλαείχῳ ἐκ τῆσ πρὸσ
τῆσ δαλματία καὶ παννονία γῆσ βαρεβῶρε, ἔ-
δ' ἦγε, πῶδ λαβῶν τῆσ ὑπ' αὐτῶν, ἡγῆρ εἰς
τῆσ ἡπείρουσ καὶ συχρῶν ἐν ἰταλῶσ προσμε-
νας χερῶν, ἀπρακῆσ ἐπανῆλθεν εἰς ἰτα-
λίαν μέλλων γῶ ἐκ δημῶν κ' τῶσ σινέθε-
μένα, ὄνομασ γράμμασιν ἐπεχέθη· ἐπειθ
εὐελδίτησεν δ' ἐκαδῆσ, ὡρεμπε μὲν ὄνομα
Φειδοῖ τῆσ πρὸσ τὸν ἀδελφῶδ' ἐν ἐπανελθεῖν
εἰς κωνσταντινῶσ πολιν, καὶ πισῆσ ἀρχοῆσ
καίασ ἦσαι τ' αὐτῆσ ὠητείασ καὶ βασιλείασ
ἐν τῶσ γῶ ἡσ αὐτῶν ἔχων, ἐδεβῶ μῆτι
πῶδοι διὰ τὸ νέον, ἔτομθ ὡν πρὸσ ἐπιβ-
λῶν ἡδ ἡ μέλλοντῶ ἔχεαδ τ' ὄδ' ἐπειθ σ-
λέχων ἐν τῆσ ἰταλία μένειν τὸν ὄνομα, ἀναγ-
καῖον εἶναι τῆσ εἰπῶν, καθῶτι κωνσταντινῶσ
τῆσ ἐτύγγαν ἐναγχῶ ἐν ἀρηλάτῳ τυραν-
νήσας· ἄταρον ἡ τῶν σκήπτρων ὁ λαβῶρον
ῥωμαῖοι καλῶσι, καὶ γράμμασ βασιλείασ
λαβῶν, ἐπιτέποντα αὐτῶ τῶν εἰς τῶν
ἀσολῶν ἀφίξῶ, ἐμελλεν ἐκδημῆν, τέσ-
σαρασ ἀεθμῶσ σραήνωτῶν πῶδ λαβῶν· ἐν
τῆσ δ' ἐφῆμῶσ διαδραμείασ ὡσ ἐπιβ-
λῶσαι τῶ βασιλεῖ, καὶ ἐπὶ τυραννῶσ τῆσ

ET enim per id tempus, Persæ qui-
dem cum ad bellum prorupissent,
centum annorum inducias cum Roma-
nis pepigere. Stilico vero Magister mi-
litarum Honorii, cum in suspicionem ve-
nisset, quod filium suum Eucherium
Orientis Imperatorem renuntiare vel-
let, à militibus qui Ravennæ erant, occi-
ditur. Hic porro jam antea, superstitere
adhuc Arcadio, cum adversus duces il-
lyrii inimicitias suscepisset, utrumque
Imperium inter se committere studue-
rat. Cumque Alarico Gothorum Ducis
dignitatem Magistri militum ab Hono-
rio imperavisset, hortatus eum fuerat
ut Illyricum occuparet. Et præmissis
Jovio, qui Præfectus Prætorio per Illy-
ricum erat constitutus, se quoque cum
legionibus militum Romanorum illuc
accursurum promisit, ut eam Provin-
ciam sub Honorii ditionem redigeret.
Et Alaricus quidem ex regione Barba-
rica juxta Dalmatiam & Pannoniam,
ubi degebat, assumptis Gothis qui ipsi
parebant, in Epirum profectus est.
Cumque longo temporis spatio illic
substitisset, re infecta in Italiam rediit.
Nam cum ex compacto iter facturus
esset in Illyricum, Honorii literis est re-
tentus. Post obitum vero Arcadii, Ho-
norus quidem, ut fratris filio consule-
ret, Constantinopolim proficisci decre-
verat, & fidos illic Comites constitue-
re, qui salutem & Imperium pupilli con-
servarent. Nam cum illum filii loco
haberet, verebatur, ne quid ei accide-
ret, quippe qui ob teneram ætatem in-
sidiis obnoxius esset. Verum cum jam
iter arripiturus esset, persuasit ei Stilico
ut in Italia remaneret: necessarium id
esse affirmans, propterea quod Constan-
tinus quidam Arelate tyrannidem pau-
lo antea invasisset. Ipse vero altero ex
sceptis, quod Romani Labarum vo-
cant, accepto, unâ cum Imperatoris lite-
ris, quibus Orientalis expeditio ipsi
committebatur, proficisci jam parabat,
sumptis secum quatuor legionibus. In-
ter hæc vero, cum rumor sparsus esset,
illum Imperatori insidias struere, &

adscitis in societatem potentibus, filio suo Imperium parare, milites seditione facta, Praefectum Praetorio Italiae, & Praefectum Praetorii Galliarum; simul Magistrum militum, & reliquos qui in praecipuas dignitates gerebant, interficiunt. Ipse quoque Stilico à militibus occisus est Ravennae: vir si quis unquam, ad magnam potentiam evehctus, & qui universos, ut ita dicam, Romanos ac Barbaros sibi parentes habuit. Ac Stilico quidem, cum in suspicionem venisset quasi Imperio insidiaretur, hoc modo interiit. Sed & Eucherius ejus filius, una interfectus est.

ἤθετο ἀσασκευάζειν, συμπεριποίησε ἔργα τὰς ἐν δυνάμει, σασιασαίτες οἱ στρατιωτικῆς νεσιτόνιταλίας ὑπάρχον, καὶ τοὺς ἡγεταῶν καὶ τὰς στρατηγῶν καὶ τὰς ἀλλοτρῶν δειπορίας τὰς ἐν τοῖς βασιλείοις δεχάσ ἀνεῖται ἡ αὐτὸς ἀπὸ τῶν ἐν ῥαδονη στρατιωτικῶν ἀνὴρ εἰπέρις ἀλλοτρώπιδε, ἐν πολλῇ δυνάμει γυρόμενος, καὶ πάλλας, ὡς εἶπεν, βαρβαρῶν τε καὶ ῥωμαίων πύθομεν ἔχων στρατιωτικὴν ἐν ἰσονοηθεῖς κακόνες εἶναι τοῖς βασιλείοις, ὡδὲ ἀπώλετο κίνησι δὲ καὶ διχρήσθη ὁ τέτις υἱός.

CAPUT V.
De diversis Gentibus qua bellum intulerunt Romanis, & que Divina providentiā devictae sunt, aut fœdus cum Romanis pepigerunt.

Κεφ. ε'.
Περὶ διαφόρων ἔθνων ἐπιστρατευσάντων ἱμαμικῶν, καὶ διὰ προνοίαν ἠττηθέντων, ἄλλων δὲ καὶ ὑποπιπῶν γενομένων.

Accidit praeterea eodem tempore, ut Hunni qui in Thracia castra habebant, nemine eos aggrediente ac persequente, pluribus suorum amissis, cum dedecore terga darent. Quippe Uldis, Barbarorum qui circa Danubium erant regulus, cum ingenti exercitu amnem transgressus, in finibus Thraciae castra metatus fuerat. Cumque urbem Meisae, quae Castra Martis dicitur, proditio ne cepisset, inde in reliquam Thraciam excursions faciebat. Nec fœdus cum Romanis facere praesuperbia dignabatur. Et cum aliquando Magister militum Thraciae cum illo verba faceret de pace, ille solem orientem demonstrans, facile sibi esse dixit, universam quam ille radiis suis collustraret terram subigere, si vellet. Cumque hujusmodi minas intenteret, & tributum pro libito imperaret Romanis, juberetque ut ea conditione pacem haberent, aut certe bellum expectarent, resque in maximo discrimine constituta essent, declaravit Deus quantam hujus Imperii curam ac sollicitudinem gereret. Etenim paulo post, in familiari colloquio cum domesticis Uldis ejusque Ordinum ductoribus, verba facta sunt de Romanorum Republica, deque Imperatoris humanitate: quantis praemiis viros bonos ac fortes remuneraretur. Illi vero non sine Divino nutu, istorum amore capti, ad Romanos transfugerunt, & castra cum illis junxerunt,

Κατὰ ταυτὸν δὲ συνέβη καὶ ἕνας στρατιωτικῶν ἐπισημομένων ἐν Θρακίᾳ, μῆτε πύθομενος αὐτῶν, μῆτε δεικνύσας ὑπερβῆναι, τὰς πλείους ἀποδαλῶν ἐπισημοῦν ἔλθεις ὁ ἡγεμὸς τῶν ἀπὸ τὸν ἰστρον βαρβαρῶν, πλείους ἔχων στρατιωτικῶν ἐπεραιώθη ταπεινά, ἐν τοῖς Θρακικῶν ὄροις ἐστράτευσε, καὶ κασερμαλίς πόλιν τῆς μυσικῆς ἀποδοῦν ἐλθὼν, ἐν δὲ ἐν τῷ ἄλλῳ Θρακίᾳ κατέστη, καὶ σπονδὰς ἔειπε πρὸς ῥωμαίους ὑπὸ ἀνακτοῦ ἐκείνου ἐκείνου διαλεγόμενος ἑαυτῶν ἀπὸ ἐξελίξης τῆς ὑπάρχει τῶν Θρακικῶν στρατιωτικῶν, ἀνίσχυον τὸν ἥλιον ἐπιδείξας, ἐχρησάμενος αὐτῶν ἔφη ἢν ἐξελίξω, πᾶσαν ἠέ ἰσορῶν κατὰ στρατῶν τετραλειόμενος ἡ τῶν δὲ, καὶ δασμὸν ὅσον ἐξελίξω ἐπὶ τῶν ἰστρον καὶ ἐπισημοτοῖς συνήθεος ῥωμαίοις ἐπισημοῦν ἢ πύθομενος ἀμνηστῶν τε πύθομενος τῶν ὄντων, ἐπέδειξεν ὁ θεὸς ἢν ἐχρησάμενος ἔσαν ἀπὸ τῶν παρεῶν βασιλείων, ὅσα ἐκ μακρῶν ἡ δὲ λόγοι πρὸς τὰς ἀμφοτέρωθεν οἰκείας καὶ λοχαγῶν ἐχρησάμενος ἀπὸ τῶν ἐπισημοπολίσεως, καὶ τῆς τῆς βασιλείας οὐδὲν ἐπισημοπίας, ὅποιον τε καὶ ὅσαν ἀξίον γὰρ τὰς δεξιὰς καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ὅσα ἀπὸ τῶν ἰστρον εἰς ἐρωτὰ κατὰ ἀνδρῶν, ῥωμαίοις προσεχρησάμενος, καὶ συνήθεος ἐστράτευσε ἀμφοτέρωθεν.

